

Tožba, vložena 26. novembra 2010 – Evropaiki Dynamiki proti Frontex

(Zadeva T-554/10)

(2011/C 30/95)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atene, Grčija) (zastopnika: N. Korogiannakis in M. Dermizakis, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah (FRONTEX)

Predlogi tožeče stranke

- Odločba FRONTEX o zavrnitvi ponudbe tožeče stranke, oddane na javnem razpisu Frontex/OP/98/2010 – EOROSUR Veliki pilotni projekt (UL 2010, S 90-134098), kot tudi vse nadaljnje odločbe FRONTEX, vključno z odločbo o oddaji zadevnega naročila izbranemu ponudniku, naj se razglasijo za nične;
- Odločba FRONTEX o zavrnitvi ponudbe tožeče stranke, oddane za sklopa 1 in 6 na javnem razpisu Frontex/OP/87/2010 – okvirna pogodba (UL 2010, S 66-098323), kot tudi vse nadaljnje povezane odločbe FRONTEX, vključno z odločbo o oddaji zadevnih naročil izbranim ponudnikom, naj se razglasijo za nične;
- FRONTEX naložiti, naj tožeči stranki povrne škodo, ki ji je nastala zaradi zadevnega postopka javnega naročanja v znesku 9 358 915,00 EUR;
- FRONTEX naložiti, naj tožeči stranki povrne škodo, ki ji je nastala zaradi izgube možnosti ter oškodovanja ugleda in verodostojnosti, v znesku 935 891,00 EUR; in
- FRONTEX naložiti plačilo pravnih in drugih stroškov ter izdatkov tožeče stranke, nastalih v zvezi s to tožbo, tudi če bo zavrnjena.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V tej zadevi želi tožeča stranka doseči razglasitev ničnosti odločb tožene stranke z dne 16. septembra 2010 in 20. oktobra 2010 o zavrnitvi njene ponudbe v zvezi z javnim razpisom Frontex/OP/98/2010 – EOROSUR Veliki pilotni projekt (UL 2010, S 90-134098) in ponudbe za sklopa 1 in 6 na javnem razpisu Frontex/OP/87/2010 – okvirna pogodba

(UL 2010, S 66-098323), kot tudi vseh nadaljnjih povezanih odločb FRONTEX, vključno z odločbo o oddaji zadevnih naročil izbranim ponudnikom. Tožeča stranka poleg tega zahteva odškodnino za škodo, ki ji je domnevno nastala zaradi postopka javnega naročanja.

Tožeča stranka v utemeljitev svojih trditev navaja naslednje tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka zatrjuje, da je tožena stranka kršila člen 100(2) Finančne uredbe⁽¹⁾, namreč obveznost obrazložitve, s tem ko FRONTEX tožeči stranki ni želel podati zadostne utemeljitve ali pojasnitve.

Dalje, tožeča stranka trdi, da je tožena stranka storila več resnih napak pri ugotovitvi dejanskega stanja, da je kršila načelo prepovedi diskriminacije in da ni spoštovala izločitvenih meril, s čimer naj bi kršila člena 93(1)(f) in 94 Finančne uredbe.

Nazadnje, tožeča stranka zatrjuje, da je tožena stranka kršila načelo dobrega upravljanja, ker naj bi nezakonito zamenjevala merila za izbor in oddajo naročila.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL 2002, L 248, str. 1).

Tožba, vložena 3. decembra 2010 – JBF RAK proti Svetu

(Zadeva T-555/10)

(2011/C 30/96)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: JBF RAK LLC (Al Jazeera Al Hamra, Ras Al Khaimah, Združeni arabski emirati) (zastopnik: B. Servais, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožeče stranke

- Izvedbena Uredba Sveta (EU) št. 857/2010 z dne 27. septembra 2010 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz nekaterih vrst polietilen tereftalata s poreklom iz Irana, Pakistana in Združenih arabskih emiratov⁽¹⁾ naj se razveljavi;
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo svojim trditvam navaja štiri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom trdi, da je Svet kršil člen 15(1) Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 ⁽²⁾ s tem, ko ni upošteval dejstva, da uvoz surovin, poslanih iz Kraljevine Saudove Arabije, ni predmet uvoznih dajatev, in je tako napačno izračunal stopnjo subvencije. Tožeča stranka meni, da Svet v obravnavanem primeru ni:

— pravilno ugotovil zneska subvencije, proti kateri se lahko izvede izravnalni ukrep, ker ni upošteval obstoja carinske unije med članicami Sveta za sodelovanje v Zalivu (GCC);

— upošteval vpliva takšne carinske unije na znesek subvencije, proti kateri se lahko izvede izravnalni ukrep.

Tožeča stranka zato meni, da izravnalna dajatev presega znesek subvencije, proti kateri se lahko izvede izravnalni ukrep, kot je bil določen v preiskavi.

2. Z drugim tožbenim razlogom trdi, da je Svet kršil člen 30(5) Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 s tem, ko je zavrnil upoštevanje stališč, ki jih je tožeča stranka pravočasno predložila 5. avgusta 2010.

3. S tretjim tožbenim razlogom trdi, da je Svet kršil člen 11(8) Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 s tem, ko ni uspel preučiti natančnosti informacij, ki jih je tožeča stranka predložila 5. avgusta 2010.

4. S četrtem tožbenim razlogom trdi, da je Svet kršil načelo dobrega upravljanja, ker je izpodbijano uredbo sprejel brez upoštevanja vseh informacij, ki jih je imel na voljo.

⁽¹⁾ UL L 254, str. 10.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 188, str. 93).

Tožba, vložena 6. decembra 2010 – Novatex proti Svetu

(Zadeva T-556/10)

(2011/C 30/97)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Novatex Ltd (Karachi, Pakistan) (zastopnik: B. Servais, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožeče stranke

— Izvedbena Uredba Sveta (EU) št. 857/2010 z dne 27. septembra 2010 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve in dokončnem pobiranjučasne dajatve na uvoz nekaterih vrst polietilen tereftalata s poreklom iz Irana, Pakistana in Združenih arabskih emiratov ⁽¹⁾ naj se razveljavi;

— Svetu naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo svojim trditvam navaja dva tožbena razloga.

S prvim tožbenim razlogom trdi, da je Svet kršil člen 3 Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 ⁽²⁾ s tem, ko je napačno ugotovil, da je režim končnega davka (FTR) sistem, ki se odpoveduje vladnim prihodkom, in ki posledično pomeni finančni prispevek, ter da FTR zagotovo daje ugodnost tožeči stranki. Tožeča stranka navaja, da:

— režim končnega davka ne more pomeniti finančnega prispevka na podlagi člena 3(1)(a)(ii) Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009, kot se ga razlaga v skladu z ustrezno določbo Sporazuma STO o subvencijah in izravnalnih ukrepih in s sodno prakso STO;

— se z izpodbijano uredbo krši člen 3(2) Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009, kot se ga razlaga v skladu z ustrezno določbo Sporazuma STO o subvencijah in izravnalnih ukrepih tako, da daje režim končnega davka ugodnost tožeči stranki.

Z drugim tožbenim razlogom trdi, da je Svet kršil:

— člena 3(2) in 6(b) Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009, kot se ju razlaga v skladu z ustrezno določbo Sporazuma STO o subvencijah in izravnalnih ukrepih, s tem, ko je uporabil tržno obrestno mero, ki naj bi veljala v obdobju preiskave in ki naj bi bila navedena na spletni strani državne banke Pakistana, in ne tržne obrestne mere, ki je veljala v času, ko je tožeča stranka sklenila posojilo;